

Народилася 12 серпня 1933 р. у м. Володава (нині — Польща).

У 1956 р. здобула вищу освіту у Львівському політехнічному інституті (спеціальність «Геофізичні методи розшуків та розвідки корисних копалин»).

У 1981 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Поверхні основних границь земної кори території Українських Карпат і прилеглої частини південно-західного закінчення Східно-Європейської платформи».

Протягом чотирьох років Христина Заяць працювала геофізиком у польових партіях Курської геофізичної експедиції, а з 1960 до 1991 р. — у польових і тематичних партіях Західно-Української геофізичної розвідувальної експедиції у Карпатському регіоні.

Упродовж 1993–1998 рр. була науковим працівником ІГ і ГГК НАН України (вивчала автохтонну поверхню Українських Карпат), а протягом 1998–2012 рр. — провідним науковим працівником Львівського відділення УкрДГРІ (на базі сейсмічних матеріалів проводила наукові регіональні та детальні дослідження теренів Українських Карпат). Тематиці геологічної будови і нафтогазоносності надр Карпатського регіону присвячено 70 наукових статей Христини Борисівни, чотири з яких опубліковані за кордоном.

У її науковому доробку — побудова карти поверхні кристалічного фундаменту й інших границь земної кори Західного регіону України та виявлення у товщі гранітного шару Землі відбиваючого горизонту — протофундаменту; створення першої українськомовної праці «Структурно-тектонічна карта Західних областей України», яка вийшла друком у 1991 р.; розробка низки карт і розрізів поширення пружних хвиль в осадовому покриві Західного регіону (вони ввійшли у практику

Народився 31 жовтня 1948 р. у с. Пишненки Зіньківського району на Полтавщині.

У 1973 р. закінчив ХПІ (спеціальність «Технологія неорганічних сполук та мінеральних добрив»).

Протягом 1975–1978 рр. І. Г. Зезекало працював старшим інженером у Полтавській комплексній НДЛ УкрНДІгазу, а з 1978 до 1988 р. — старшим інженером, начальником лабораторії корозії цеху науково-дослідних та промислових робіт Полтавського ГПУ ВО «Укргазпром». У 1988 р. очолив Полтавський комплексний науково-дослідний відділ УкрНДІгазу.

У 1986 р. він став кандидатом, а в 1996 р. — доктором технічних наук.

З 1998 р. Іван Гаврилович був завідувачем філії кафедри машин та обладнання для нафтогазопромислів ПНТУ ім. Ю. Кондратюка. З 2000 р. керує кафедрою видобування нафти та газу, створеною з його ініціативи. Він був одним із засновників НВП «Нафтогазтехнологія», де протягом 1993–2000 рр. працював директором. Також ініціював і створив АТ «Пласт», обіймав посаду голови правління і генерального директора (1998–2003) цього підприємства. З 2002 р. Іван Зезекало працює заступником директора з наукової роботи в УкрДГРІ та за сумісництвом професором кафедри хімії ПНПУ ім. В. Г. Короленка.

За його участю було відкрито й облаштовано нове Кавердинське ГКР, поклади на Загорянському і Пірківському ГКР, а також на глибокій газовій свердловині Східно-Полтавського родовища спільно з фахівцями польської компанії «Нафтогаз Санок» успішно проведений гідророзрив пласта.

Вчений є автором більше 200 наукових праць, 78 патентів та свідоцтв на винаходи у сфері інгібіторного захисту обладнання від корозії, очищення природного газу від кислих компонентів, ізоляції пластових вод, капітального ремонту свердловин,

Заяць Христина Борисівна

Кандидат геолого-мінералогічних наук, член-кореспондент УНГА, фахівець у сфері вивчення глибинної будови земних надр і пошуків пасток вуглеводнів

ЗУГРЕ), глибинних геологічних моделей осадового покриву за транскарпатськими геотраверсами (виконані у Львівському відділенні УкрДГРІ), структурних карт Передгір'я Карпат із виділенням багатьох нафтогазоперспективних об'єктів, майже 20 з яких увійшли до фонду структур Західного регіону. На відміну від блокової була побудована структурна карта ерозійної доміючої поверхні передгір'я Українських Карпат, яка використовується під час пошукових робіт і збільшує кількість відкритих родовищ газу.

Христина Борисівна брала участь у п'ятирічному польсько-українському проекті з вивчення берегової смуги Карпат і відкриття нових покладів нафти та газу, а також у міжнародних конференціях у Кракові, Закопаному, Сімферополі, Києві, Львові.

Х. Б. Заяць — член Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка.

Нагороджена медалями ім. В. І. Луцицького, ім. Л. І. Лутугіна. Їй присвоєно почесне звання «Почесний розвідник надр».

Зезекало Іван Гаврилович

Доктор технічних наук, професор, академік УНГА, фахівець у галузі розробки нафтогазових родовищ

інтенсифікації притоку вуглеводнів нафтогазових пластів, нетрадиційних пошуків нафти і газу.

Його розробки забезпечили збільшення у три-чотири рази термінів використання устаткування свердловин, а на деяких родовищах (зокрема, Яблунівському та Тимофіївському) цей ефект був визначальним для введення їх в експлуатацію.

Іван Гаврилович — засновник наукової концепції виробництва хімічних реагентів із компонентів природних вуглеводнів для нафтогазовидобувних об'єктів у вигляді малогабаритних, безвідходних, енергоощадних технологічних циклів.

І. Г. Зезекало — академік Української академії наук, Інженерної академії наук України, голова спілки наукових та інженерно-технічних фахівців «Прометей» (м. Полтава).

Нагороджений орденом Нестора Літописця, медалями «Винахідник СРСР», ім. В. І. Луцицького, ім. В. І. Лутугіна. Він — заслужений діяч науки і техніки України, відмінник газової промисловості, почесний розвідник надр.